

ΩΡΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα ἔτησι.....	Φράγκα	12
Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἔτησι ..	"	15
Ἐν Τουρίᾳ Ῥωμ. καὶ Αἰγύπτῳ λβ. Τ.		1
Ἐν τῇ λοιπῇ Εὐρώπῃ.....	φρ.	26

Ἐκδίδεται καθ' ἑκάστην

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Δι' ἑκαστον στίχον ἅπαξ	Λεπτά	40
" " " δις	"	25
" " " τρίς καὶ τετράκις	"	20
" " " πεντάκις καὶ ἑξακις	"	15

Γραφεῖον τῆς Ὁδοῦ Εὐριπίδου ἀριθ. 51

Ἐκαστον φύλλον τῆς Ὁδοῦ τιμᾶται λεπτῶν ΠΕΝΤΕ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(Πρακτορεῖον Havas).

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 3(15 Φεβρουαρίου, ὥρα 9, 35 μ. μ. — Ὁ λόρδος Argyll θὰ ἐπερωτήσῃ τὴν προσηχὴ τρίτην τὴν κυβερνήσιν περὶ τῶν εἰς τὸν μαρκιὸνα Σαλισβουρὶ δοθεισῶν ὁδηγιῶν. Θὰ ἐρωτήσῃ συγχρόνως τὴν κυβερνήσιν ἔαν αὕτη ἀπεφάσισε νὰ λάβῃ τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ διὰ τῶν ἐν λόγῳ ὁδηγιῶν ὑποδεικνυομένου σκοποῦ.

Ὁ λόρδος Northcote εἶπεν ὅτι ὁ μαρκιὸν Σαλισβουρὶ τῷ ἀνεκόνωσεν ὅτι πάντα τὰ ὑπὸ τῶν «Καιρῶν» δημοσιευθέντα περὶ τῶν διπλωματικῶν τοῦ ἐπιτελέσκειν καὶ τῶν συμπαθειῶν τοῦ ὑπὲρ τῶν ἑλληνικῶν πόθων, εἶναι ψευδῆ καὶ ὀλοκληρίαν.

Κ(ΠΟΛΙΣ 3)15, ὥρα 5, 34 μ. μ. — Τοῦ μεγάλου βεζύρου ζητήσαντος ἐκ νέου ὅπως αἱ περὶ εἰρήνης διαπραγματεύσεις διεξαχθῶσιν οὐχὶ εἰς Βιέννην ἀλλ' ἀλλαχοῦ, ὁ ἡγεμὼν τοῦ Μαυροβουνίου ἀπήντησε σήμερον ὅτι θεωρεῖ τὴν Βιέννην ὡς τὴν καταλληλοτέραν πόλιν πρὸς συνδιάσκεψιν, ἐν τούτοις, ὅπως ἀποδείξῃ τὴν πρὸς τὸν συμβιβασμὸν ἐπιθυμίαν του, προτείνει ὅπως αἱ διαπραγματεύσεις γίνωσιν εἰς Κάτταρον.

Πάγ. 20. 13. 27. — Σιδηρ. Ῥωμυλ. 36, 60. — Μετ. Λαυρ. 68.

Κ(ΠΟΛΙΣ 3)15, ὥρα 10, 20 μ. μ. — Ἡ Πύλη δὲν δέχεται τὴν πρότασιν τοῦ Μαυροβουνίου ὅπως αἱ διαπραγματεύσεις γίνωσιν εἰς Κάτταρον. Ὁ μέγας βεζύρης ἐζήτησε παρὰ τοῦ ἡγεμόνος Μαυροβουνίου ὅπως οὗτος ὑποδείξῃ τόπον ἄλλον ἐν Ἐρζεγοβίῃ ἢ ἐν Σκουτάρει.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίαν τῆς βουλῆς ἐπεψηφίσθη μετὰ μακρὰν συζήτησιν ἡ πρότασις τῶν κκ. Σ. Πετμεζᾶ καὶ Ν. Παπαμιχαλοπούλου περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας πρὸς δῆλωσιν τῶν ἐθνικῶν γαιῶν καὶ φυτειῶν ἡ προθεσμία ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου μέχρι τῆς 31 Αὐγούστου τρέχοντος ἔτους.

— Διεκόπησαν χθὲς μέχρι τῆς προσεχοῦς Τρίτης αἱ συνεδριάσεις τῆς βουλῆς.

— Ἡ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ἐπιτροπὴ τῆς βουλῆς ὑπέβαλε χθὲς εἰς τὸ προεδρεῖον δύο ἐκθέσεις αὐτῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐπιβολῆς νέων φόρων. Σήμερον διανέμονται ἀμφότεραι αἱ ἐκθέσεις.

— Διὰ τοῦ χθὲς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καταπλεύσαντος ἀτμοπλοίου τῶν γαλλικῶν διαπορθεύσεων ἀφίκετο ἡ δεσποινὶς Ἑλένη Ἀριστ. Βαλτατζῆ.

— Τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον διὰ προκηρύξεως αὐτοῦ χθὲς δημοσιευθείσης, ἀγγέλλει, ὅτι ἐκτίθενται εἰς δημοπρασίαν ἐκποιήσεως διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος τεσσαράκοντα χιλιάδες κανταρίων τῆς ἐν Νάξῳ σμύριδος. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐνταῦθα τὴν 27 Φεβρουαρίου ε. ε. ἡμέραν Κυριακὴν, ἀρχεται δὲ ἀπὸ τῆς 10 π. μ. καὶ λήγει τὴν 1 μ. μ. τῆς ἰδίας ἡμέρας. Αἱ εἰς τὰς προξενικὰς ἀρχὰς προσφορὰι πρέπει νὰ παραδοθῶσιν αὐταῖς ἐγκαιρως, ὥστε νὰ διαβιβασθῶσιν αὐταὶ ἐνταῦθα πρὸ τῆς ἐκτελέσεως τῆς δημοπρασίας διὰ ν' ἀποσφραγισθῶσιν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς συγχρόνως μετὰ τὰς ἐνταῦθα πρὸς αὐτὴν κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δημοπρασίας δοθησομένας, αἱ δὲ μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς δημοπρασίας παρουσιασθησόμεναι δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν.

— Ὁ κ. Κάρολος T. Newton, ἔφορος τῶν ἑλληνικῶν καὶ ῥωμαϊκῶν ἀρχαιοτήτων ἐν τῷ Βρετανικῷ Μουσείῳ, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ κ. Percy Gardner ὑπαλλήλου παρὰ τῷ νομιματολογικῷ τμήματι τοῦ αὐτοῦ Μουσείου, ἀναχωρεῖ μετ' ὀλίγον ἐκ Λονδίνου ἐρχόμενος ἐνταῦθα ὅπως ἴδῃ τὰ ὑπὸ τοῦ Δρος Σχλίεμαν ἀνευρεθέντα Μυκηναῖα κειμήλια καὶ συντάξῃ ἐπίσημον περὶ αὐτῶν ἔκθεσιν.

— Ἐνεκα ἀσθενείας τοῦ ἑτέρου τῶν διακομμένων τῆς «Ὁδοῦ» πολλοὶ τῶν ἐνταῦθα συνδρομητῶν ἡμῶν δὲν ἔλαβον χθὲς φύλλον. Αἰτοῦμεν ἐπὶ τούτῳ συγγνώμην παρὰ τῶν μὴ λαβόντων φύλλον.

— Μᾶς γράφουσιν ἐκ Ζακύνθου. «Τὰς 25 τοῦ παρελθόντος περὶ τὴν 6ην πρωΐν ὥραν εὐρέθη εἰς μικρὰν ἀπὸ τοῦ χωρίου Βελήμας ἀνω ἀπόστασιν φονευμένος ὁ Ἀπόστολος Μίχος. Ἡ ἀνκριτικὴ ἀρχὴ ἀντὶ νὰ σπεύσῃ αὐτῷ εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος, ἵνα δυνηθῇ νὰ συλλέξῃ τὰς πρώτας ἀποδείξεις, τί, ἂν πιστεύῃς, ἐπραξεν; Ἡ εἰσαγγελία διέταξε τὸν εἰρηνοδικαστὴν πάρεδρον, χωρὶς ἀγροχέματον, νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἀνάκρισιν. Ὡς πληροφοροῦμαι θετικῶς, ὁ εἰδικὸς οὗτος ἀνκριτὴς οὔτε ἕνα μάρτυρα ἔχει σήμερον ἐξέτασε. Περιττὸν νὰ σὺς προσθέσω, ὅτι ὁ φονευθεὶς ἀνήκει εἰς τὴν μερίδα τοῦ κ. Λουδοῦδου, οἱ δὲ ὡς φονεῖς ὑπαίτιοι ἄνθρωποι ἀνήκουσιν εἰς τὴν τῶν ἀντιθέτων. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον καὶ οἱ φονεῖς τοῦ Κουντούρη, Ζηθέοι, περιφέρονται δημοσίᾳ χωρὶς κανεὶς νὰ τοὺς ἐνοχλήῃ.

»Ὁ ἀποδιδώσκας βουλευτὴς ἐκ Κυθήρων Ραπτάκης ἀντιπροσωπεύσας καὶ ἐν τῷ Ἰονίῳ κοινοβουλίῳ τὴν πατρίδα τοῦ Κυθήρων, ὑπῆρξε πάντοτε συντεταγμένος μετὰ τῆς ριζοσπαστικῆς μερίδος. Ἐξελέχθη τὸ πρῶτον βουλευτὴς κατὰ τὸ 1867, ἦτο δὲ μέλος τοῦ Ἰονίου κοινοβουλίου κατὰ

τὴν εἰς Ἑπτάνησον ἀποστολὴν τοῦ κ. Γλάδστωνος καὶ συνέτεινε διὰ τῆς ψήφου του εἰς τὴν τότε ἀπόρριψιν τῶν ὑπὸ τοῦ κ. Γλάδστωνος προταθεισῶν μεταρρυθμίσεων. Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἀγγλικῆς προστασίας ὁ Ῥαπτάνης ἔμεινε πάντοτε προσκολλημένος εἰς τὴν ριζοσπαστικὴν σημαίαν, ὑπῆρξαν δὲ μάταιαι αἱ πρὸς αὐτὸν θωπεῖαι ἢ ἀπειλαὶ τῆς ἐξουσίας, ὅπως τὴν σημαίαν ἐκείνην ἐγκαταλείψῃ.

— Γενομένης συμπλοκῆς ἐν Γεωργιτζίῳ τοῦ δήμου Πελλήνης, ἐτραυματίσθη ὁ Ἰωάννης Λυκουρέτης, ἐστάλησαν δὲ ἐκεῖ κατεπειγόντως ἐκ Σπάρτης ὁ ἀνακριτὴς κύριος Νικολόπουλος καὶ ὁ ἀντεισαγγελεὺς κ. Κατσαούνης.

— Μετετέθη ἐκ Σπάρτης εἰς Πύργον ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν κ. Πετρουζόπουλος.

— Ἀγγέλλεται ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Ραγούζης ὅτι συμμορία ἀνταρτῶν ἐκ τῆς περιφερείας Βανιανῆς ἀπεπειράθη νὰ κυριεύσῃ τὸν πύργον τοῦ Ἀρίνου, καὶ νὰ παρακωλύσῃ τὴν εἰς Τρεβίγγην ἀφίξιν σιτοπομπείας· ὁ Σουλταὶν πασᾶς ἀπέστειλεν εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο ἐν τάγμα τακτικῶν ἢ ἀνταρσία ἀνεφάνη ἐν ὁκτῶ διαφόροις σημείοις, διοργανωθεῖσα ὑπὸ τῶν ἀρχηγῶν Ἰβάν Μούζικ, Λουκᾶ Πέτροβικ, καὶ Πέκο Παύλοβικ. Ὁ ἐν Ραγούζῃ πρόξενος τῆς Τουρκίας Δανίς ἐφένδης ἀγγέλλει, ὅτι ἡ Πύλη προπαρασκευάζεται νὰ καταβάλῃ τελεσφόρως τὸ ἀνταρτικὸν κίνημα.

— Ἡ ῥωσικὴ ἐφημερίς «Νέος Χρόνος» ἀγγέλλει ὅτι ἄμα καταστῇ πλώϊμος ἡ Βαλτικὴ κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ ἔαρος, μεγάλη ναυτικὴ μοῖρα ἐκ θωρηκτῶν ῥωσικῶν θὰ ἀποπλεύσῃ ἐκ Κρονστάδης καὶ θὰ κατευθυνθῇ εἰς Μεσόγειον· ὁ στόλος οὗτος θὰ διοικῆται ὑπὸ τοῦ ναυάρχου Πόπωφ καὶ τῶν ἀντιναυάρχων Βρὺμμερ καὶ Φεδερόσκυ.

— Λέγεται ὅτι ὁ Μουκτάρ πασᾶς, ὅστις εἶχε διορισθῇ γενικὸς διοικητὴς Κρήτης καὶ εἶτα στρατιωτικὸς διοικητὴς τοῦ ἐν Ἑρζερούμη στρατιωτικοῦ σώματος, θὰ μεταβῇ εἰς Κρήτην καὶ θ' ἀναλάβῃ προσωρινῶς τὴν διοίκησιν τῆς νήσου μέχρι τῆς ἐκεῖ ἀφίξεως τοῦ νέου γενικοῦ διοικητοῦ Κρήτης.

— Ἐν τῷ ποταμῷ Βογιάνᾳ τῆς Ἀλβανίας σταθμεύουσι τέσσαρα πολεμικὰ τὸ «Σουράτ», ἡ «Σούδα», ὁ «Βογιάνας» καὶ τὸ «Οὐργάν», παριστῶντα ἐν συνόλῳ δύναμιν 280 ἵππων καὶ ὀπλισμένα διὰ δέκα τηλεβόλων. Τὸ πλῆρωμα αὐτῶν ἀνέρχεται εἰς 170 ἄνδρας.

— Κατὰ τὴν εἰς Βιέννην ἀφίξιν τοῦ στρατηγεῦ Ἰγνάτιεφ περιέμενον αὐτὸν εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου τριάνοντα σλαῦοι σπουδασταί. Καθ' ἣν στιγμὴν ὁ στρατηγὸς ἐπρωτίθετο νὰ ἐπιβῇ τοῦ ὀχήματος ὅπως μεταβῇ εἰς τὴν πόλιν, οἱ σπουδασταὶ περιεκύκλωσαν τὸ ὄχημα αὐτοῦ, εἰς δ' αὐτῶν τῷ ἀπηύθυνε σύντομον προσλαλίαν, μεθ' ὃ ὁ στρατηγὸς μετὰ τῆς συνοδείας αὐτοῦ διηυθύνθη εἰς τὴν πόλιν τῶν σπουδαστῶν ζητωκραυγούντων ὑπὲρ αὐτοῦ.

— Καθὰ γράφουσιν ἐκ Κισνοβίου ὑπὸ ἡμερομηνίαν 26 Ἰανουαρίου εἰς τὴν «Αὐστριακὴν Ἀνταπόκρισιν», ἐν Κισνοβίῳ ἀσχολοῦνται εἰς τὰς ἀναγκαίας προπαρασκευὰς διὰ τὴν εἰς Ῥουμανίαν εἰσβολήν. Φρονοῦσιν ἐν τῷ ῥωτικῷ στρατοπέδῳ, ὅτι ἀδύνατον νὰ προληφθῇ ἡ μεταξύ Τούρκων καὶ Ῥώτων σύγκρουσις, ἀφ' ἑτέρου δὲ διαβεβαιοῦσιν ὅτι ἀπο πολλοῦ ἐπῆλθε συμφωνία μεταξύ Ῥωσίας καὶ Ῥουμανίας. Καὶ κατὰ μὲν τὴν ἐν Κισνοβίῳ ἐν γένει ἐπικρατοῦσαν γνώμην, δὲν ἐπικεῖται ἡ ἐνάρξις τῶν ἐχθροπραξιῶν, ἰδοὺ δὲ τίνος ἔνεκεν ἐτοιμάζονται νὰ εἰσελάσωνται εἰς Ῥουμανίαν. Ἐν τοῖς ῥωσικοῖς στρατιωτικοῖς κύκλοις μεγάλως ἀνυπομονοῦσι διὰ τὴν ἐπὶ τοσοῦτον καιρὸν ἀπραξίαν τοῦ ῥωσικοῦ στρατοῦ, ἀπραξίαν παραβλάπτουσαν τὸ τε ἠθικὸν καὶ τὰ φυσικὰ συμφέροντα τοῦ στρατοῦ. Εἰς

ταῦτα προσθετέα ἡ δυσχέρεια πρὸς ἐφοδίαςιν τοσοῦτου στρατοῦ συνωθουμένου εἰς ἐπαρχίαν τοσοῦτω σμικρὰν καὶ πτωχὴν, ὅποια ἡ Βεσσαρβία. Διὰ τῆς εἰς Ῥουμανίαν εἰσελάσεως τοῦ στρατοῦ θέλει διακοπῇ ὁ μονότονος βίος τοῦ στρατιώτου, χορηγηθήσεται δὲ αὐτῷ ὑγιεινὴ ἐξάσκησης, ἐπαρκεῖς ζωοτροφίαι καὶ καλὰ καταλύματα, ἐνθ' ἀφ' ἑτέρου ὡς ἐκ τούτου ἀναγκασθήσεται ὁ τουρκικὸς στρατὸς νὰ προβῇ εἰς κινήσεις, αἵτινες θέλουσιν ἐπιβάλλει εἰς τὴν Πύλιν μεγάλας οἰκονομικὰς θυσίας. Οὕτως ὁ ῥωσικὸς στρατὸς δυνηθήσεται ἐν καλλιτέρᾳ θέσει νὰ περιμεῖνῃ τὴν ἐνάρξιν τῶν ἐχθροπραξιῶν.

— Ἀπαντα τὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει δημόσια γραφεῖα ἔχουσιν ἀνάγκην μεταρρυθμίσεων· ἐπειδὴ δὲ μέχρι τοῦ νῦν πᾶσαι αἱ πρὸς τοῦτο προσπάθειαι ἀπέβησαν μάταιαι, αὐτοκρατορικῶς διατάγματι προσκαλοῦνται ἐξ Εὐρώπης ἄνδρες ἱκανοὶ ὅπως ρυθμίσωσι ταῦτα συμφώνως τοῖς ἐν Εὐρώπῃ τοιούτοις.

— Ἡ Βιενναία «Ἐφημερίς τῶν Ἑνῶν» εἶχε δημοσιεύσει βιογραφίαν τοῦ Μ. βεζίρου, καθ' ἣν καιρὸν οὗτος ἦν ἔτι πρεσβευτὴς ἐν Βερολίνῳ, καὶ ἦν ἀνεδημοσίευσεν ἐσχάτως ἄμα τῇ εἰδήσει τῆς ἀναρρήσεως αὐτοῦ εἰς τὸ νέον ἀξίωμα τοῦ Μ. βεζίρου. Ἰδοὺ αὕτη.

Ὁ Ἐδχέμ πασᾶς ἐγεννήθη ἐν τῇ ἑλληνικῇ νήσῳ Χίῳ, παρὰ κερκασίων γονέων, (κατ' ἄλλας πληροφορίας ἡ Α. Υ. κατὰγεται ἐξ ἑλληνικῆς οἰκογενείας, ἔχων ζῶντας μάλιστα συγγενεῖς ἑλλήνας) ζώντων διὰ τῆς ἐργασίας αὐτῶν. Ἐπειδὴ δὲ οὗτοι πολὺ ὀλίγον ἠδύναντο νὰ φροντίσωσι περὶ τῆς ἀνατροφῆς τοῦ υἱοῦ αὐτῶν, τὸν ἀπέπειλαν ὡς ὑπηρετὴν εἰς τὸν οἶκον τοῦ περιφήμου πολιτικοῦ Χουσεφ πασᾶ εἰς Κ)πολιν, ὅπου ἐπὶ πολλοὺς μῆνας ἐξετέλει τὰς ταπεινότερας δουλικὰς ἐργασίας. Ἄν τότε προφῆτης τις προέλεγεν εἰς τὸν νεαρὸν δούλον ὅτι θέλει γίνῃ ποτὲ πρεσβευτὴς παρὰ τῇ αὐτοκρ. γερμανικῇ αὐλῇ, ἔσως ἦθελε θεωρήσει τοῦτο εἰρωνίαν καὶ ἀνταμείψει τὸν προφῆτην τῆς εὐχαρίστου ταύτης εἰδήσεως διὰ βραπισμῶν. Ὁ κύριος τοῦ Ἐδχέμ παρετήρησεν ὅμως ἐντὸς μικροῦ ὅτι ὁ δούλος αὐτοῦ ἦτο πεπρωτισμένος διὰ μεγάλων ἠθικῶν προσόντων καὶ διὰ σιδηρᾶς θελήσεως, ἐφ' ᾗ καὶ ἀπεφάσισε ν' ἀπομακρύνῃ αὐτὸν ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ οἴκου του καὶ ἀποστείλῃ εἰς μεγάλην τινα δυτικὴν πόλιν ὅπως σπουδάζῃ. Πράγματι δὲ τῷ 1832 ἐπεμψεν αὐτὸν ἐν συνοδείᾳ τεσσάρων ἑτι κερκασίων μερακίων καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτηρήσιν τοῦ γάλλου Ζουβέρτ εἰς Παρίσιον, ὅπως εἰσαχθῇ εἰς τὸ ἀξιόλογον λυκεῖον Βαρβέ καὶ ἀποκτήσῃ τὰς εὐρωπαϊκὰς γνώσεις καὶ τὰ γαλλικὰ ἔθνη. Τῷ 1835 ἐγκατέλειπεν ὁ Ἐδχέμ τὸ λυκεῖον τοῦτο καὶ ἤρξατο, τῇ παρακινήσει τοῦ αὐτοῦ προστάτου, νὰ σπουδάζῃ μεταλλουργίαν. Τὴν ἐκμάθησιν τῆς ἐπιστήμης ταύτης ἐξηκολούθησεν ἐπὶ τέσσαρα ὅλα ἔτη, ἐπιχειρήσας ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ περιοδείας εἰς Γαλλίαν, Ἑλβετίαν καὶ Γερμανίαν, ὅπως εἰς τὰς χώρας ταύτας ἐκμάθη ἔτι μᾶλλον τὴν ἐπιστήμην του. Τῷ 1839 ἐπαυλοκαμψεν εἰς Κωνσταντινουπόλιν, ὅπου ὁ ὑψηλὸς προστάτης τῆς τῷ παρέσχε τὴν θέσιν λοχαγοῦ τοῦ γενικοῦ ἐπιτελείου· ἡ κύριος αὐτοῦ ἀνασχολήσις ἦν ἡ κατὰστάσις τῶν γεωγραφικῶν ἐργασιῶν, ἐν αἷς ἀνέπτυξε τοσαύτην δραστηριότητα, ὥστε ἐντὸς μικροῦ ἀλληλοδιαδόχως προσεβύβασθη εἰς διοικητὴν τάγματος, ὑποσυνταγματάρχην, ἀντισυνταγματάρχην καὶ συνταγματάρχην. Καὶ ὅτε ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις διώρισε μεταλλουργικὴν ἐπιτροπὴν δι' ὅλον τὸ κράτος, μέλος αὐτῆς ἦν καὶ ὁ Ἐδχέμ πασᾶς. Τῷ 1840 ὁ Σουλτάν Ἀβδουλ Μετζίτ διώρισε αὐτὸν ὑποπαστὴν του καὶ ἔκτοτε πλέον δὲν τὸν ἐγκατέλειπεν ὁ ἀσπὴρ τῆς τύχης του. Μετ' οὗ

πολύ προεβιάσθη εις στρατηγὸν ὑπομοιραρχίας καὶ εἶτα μοιραρχίας, ἐπὶ τέλους δὲ ἀρχηγὸς τοῦ στρατιωτικοῦ οἴκου τοῦ ἡγεμόνος του, τὸν ὁποῖον καὶ συνώδευσεν κατὰ τὴν εἰς Μικρὴν Ἀσίαν περιόδειαν του. Τῷ 1854 ἀπέστειλεν αὐτὸν ὁ Σουλτάν Μεδζίτ εἰς Σερβίαν, ὅπως ἐπιδώσῃ τῷ πρίγκηπι Καραγεώργεβιτς τὸ Χάτι-Σερφ, δι' οὗ ὁ Σουλτάνος ἐπισήμως ἐπεκύρου τὰς ἐλευθερίας καὶ τὰ δίκαια τῆς Σερβίας. Τῷ 1856 ὅμως ἕνεκα αὐλικῶν ῥαδιοφυγῶν ἀπεχώρησε τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἀνακτόρων· πρὸς ἀνταμοιβὴν του ὅμως διώρισεν αὐτὸν ὁ Σουλτάνος μέλος τοῦ συμβουλίου τοῦ κράτους, ὅπου καὶ διέμεινεν ἐπὶ μικρὸν χρόνον. Μετὰ τὴν ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν παύσιν τοῦ Ἀκλή πασᾶ, ἀνέλαθεν ὁ Ἐδχέμ τὸ χαρτοφυλάκιον αὐτοῦ καὶ ἔλαβε τὸν βαθμὸν μουσίρου, ἀφοῦ πρὸ πολλῶν ἡδὴ ἐτῶν εἶχε λάβει τὸν τοῦ πασᾶ. Ἐκτοτε δὲ πλέον δὲν παρήτησε τὸ διπλωματικὸν στάδιον, ὅπου, καθὰ λέγουσιν οἱ συμπολιταὶ του, ἐπέτυχεν θαυμασίως. Μετὰ τὴν παύσιν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν ἔλαβε διαφόρους θέσεις πρεσβειῶν μέχρις οὗ ὁ Σουλτάν Ἀζίζ διώρισεν αὐτὸν τὸ πρεσβυτὸν θέρος πρεσβευτὴν αὐτοῦ ἐν Βερολίνῳ. Ἐκεῖθεν ἀνεκλήθη ἀμέσως πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς Συνδιατάξεως ὅπως συμμεθέξῃ τῶν συνεδριάσεων ὡς δεῦτερος πληρεξούσιος τῆς Πύλης, ὅθεν προσεκλήθη εἰς τὸ ἀνώτατον ἀξίωμα τῆς Μεγάλης Βεζίρειας».

Ἐργασίαι τῆς Βουλῆς

Συνεδρίασις τῆς 4ης Φεβρουαρίου

Ἡ συνεδρίασις ἀρχεται τῇ ὥρᾳ 1 λ. 35 Μ. Μ.

Προεδρεύοντος τοῦ προέδρου κ. Θρασυβούλου Ζαῖμη.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως.

— Ὑπεβλήθη ἔκθεσις τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς. Μοὶ ὑπεβλήθη ἀναφορὰ τῶν ἀποστράτων ἀξιωματικῶν παραπονουμένων ὅτι δὲν πληροῦνται τακτικῶς τοὺς μισθοὺς των. Ὁ πρόεδρος τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου ὑπέβαλε πρακτικὸν αὐτοῦ, ἐξ οὗ ἐμφαίνεται ὅτι προήλθε διαφωνία μετὰ αὐτοῦ καὶ τῆς κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ τελευταίου ψηφισθέντος νόμου. Τὸ ζήτημα εἶναι σπουδαῖον. Θὰ διατάξω δὲ τὴν τύπωσιν τοῦ πρακτικοῦ ἀμέσως.

— Ἀποφασίζεται ὅπως τὴν τρίτην ἐπαναληφθῶσιν αἱ συνεδριάσεις.

ΡΙΚΑΚΗΣ. Προτείνω εἰς τὴν βουλὴν νὰ συστήσῃ εἰς τὴν κυβερνήσιν ὅπως περιθάλψῃ τὴν οἰκογένειαν τοῦ συναδέλφου μας Ῥαπτάκη.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ. Μάλιστα! Μάλιστα!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Μεταβαίνομεν εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. Πρῶτον ἀντικείμενον αὐτῆς εἶναι ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς προτάσεως τῶν κκ. Πετμεζᾶ καὶ Παπαμιχαλοπούλου περὶ δηλώσεως ἐθνικῶν γαιῶν καὶ φυτειῶν.

ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ. Νομίζομεν ὅτι ἡ συζήτησις αὕτη θὰ περαταθῇ, διὰ τοῦτο θεωρῶ καλὸν ἢ ν' ἀναβάλωμεν τὴν συζήτησιν ἢ νὰ προχωρήσωμεν εἰς τὴν ψηφοφορίαν.

Σ. ΠΕΤΜΕΖΑΣ. Μάλιστα.

ΤΙΝΕΣ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ. Πῶς νὰ προχωρήσωμεν εἰς τὴν ψηφοφορίαν, ἀφοῦ ἀκόμη δὲν ἐφωτίσθημεν!

ΜΗΛΑΛΦΑΣ. Ὑποστηρίζει, ὅτι διὰ τῆς παραδοχῆς τῆς προτάσεως οὐδεμία ζημία θὰ ἐπέλθῃ εἰς τὸ δημόσιον.

ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ. Σκοπὸς τοῦ νόμου περὶ διαθέσεως τῶν ἐθνικῶν γαιῶν ἦτο νὰ δώσῃ εἰς τοὺς κατόχους τὸ δι-

καίωμα πρὸς ἐπέκτασιν τῶν ἐπὶ τῶν γαιῶν ἐργασιῶν των. Ἐν τούτοις ὁ νόμος οὗτος ἀποβαίνει κατὰ τῶν κατόχων, οἵτινες ἐπὶ μακρὰν προθεσμίαν ἡμέλησαν νὰ δηλώσωσι τὰς γαίας. Ἦδη οἱ κκ. Σ. Πετμεζᾶς καὶ Παπαμιχαλοπούλος ὑπέβαλον πρότασιν νόμου περὶ ἀκυρώσεως τῶν μέχρι τοῦδε γενομένων δηλώσεων. Ἀλλ' αἱ δηλώσεις ἀπέκτησαν δικαιώματα ἐπὶ τῶν γαιῶν καὶ τὸ δικαίωμα τοῦτο σκοπεῖ ἢ πρότασις νὰ καταστήσῃ νεκρὸν. Ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ δημοσίου ἐξήτασα, ἂν ἡ ἀκύρωσις τοῦ δικαιώματος τρίτων θὰ ἔχῃ συνεπίαιον κατὰ τοῦ δημοσίου· συνεκέρθη μετὰ τοῦ δικαστικοῦ συμβούλου, ὅστις μοὶ ὑπέβαλε γνωμοδότησιν ἑγγραφον, δι' ἧς γνωμοδοτεῖ, ὅτι ἡ πρότασις τῶν κκ. Σ. Πετμεζᾶ καὶ Παπαμιχαλοπούλου εἶναι δημοκρατικὴ καὶ δὲν ἐκασφαλίζει τὸ δημόσιον ἀπέναντι τῶν ἀπαιτήσεων τῶν τρίτων, ὧν τὰ δικαιώματα προσβάλλονται διὰ τῆς προτάσεως. Ἐὰν ἡ βουλὴ ἐπιεικῶς φερομένη παραδεχθῇ τὴν πρότασιν, παρακαλῶ νὰ τεθῇ ῥητὴ διάταξις ἐν τῷ νόμῳ, ὅτι τὸ δημόσιον κηρύσσεται ἀνεύθυνον διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου καὶ δὲν δύναται νὰ ἐναχθῇ εἰς ἀποζημίωσιν.

ΡΑΛΛΗΣ. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἰσχύν τινα. Δὲν ἐννοεῖτε, ὅτι ἡ διάταξις αὕτη εἶναι δημοκρατικώτερα τοῦ δημοκρατικοῦ νόμου;

— Ἀναγινώσκεται ἡ ἐπομένη τροπολογία τοῦ κυρίου Ζέγγελη. Ἐὰν ἐπέλθῃ δικαστικὴ ἀμφισβήτησις ἕνεκα »τυχὸν κεκτημένων δικαιωμάτων, πᾶσα συνέπεια βαρύνει »τοὺς κατόχους καὶ οὐχὶ τὸ δημόσιον».

— Ὁ κ. Νεζερίτης ὑποστηρίζει, ὅτι ἡ πρότασις εἶναι δημοκρατικὴ, ὁ δὲ κ. Ζέγγελος ἀντικρούων τοῦτον λέγει, ὅτι οὐδὲν δικαίωμα ἀπέκτησαν οἱ δηλώσαντες.

ΡΑΛΛΗΣ. Τὴν πρότασιν τοῦ κ. Ζέγγελη πολὺ ὡς ἄσκοπον, δημοκρατικὴν, καταστρέφουσιν ἄλλως τε καὶ τὴν ἐτέραν πρότασιν τῶν κκ. Πετμεζᾶ καὶ Παπαμιχαλοπούλου δημοκρατικὴν καὶ ταύτην. Ἡμεῖς οφείλομεν ν' ἀναγνωρίσωμεν, ὅτι ὁ νόμος τοῦ 1875 ἐγέννησε δικαιώματα, ταῦτα δὲ δὲν δυνάμεθα ἡμεῖς νὰ καταστρέψωμεν. Ἡ πρότασις εἶναι δημοκρατικὴ, πολιτικῶς ἀνήθικος καὶ ἀντιστρατευομένη εἰς τὸ γράμμα τοῦ συντάγματος. Παρακαλῶ, τὸ ζήτημα νὰ μελετηθῇ σπουδαίως, διότι δὲν εἶναι ἐκ τῶν λυομένων ἐξ ἀπρόπου. Πρέπει ν' ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις καὶ νὰ ὑποβληθῇ τὸ ζήτημα εἰς συμβούλιον νομομαθῶν.

Σ. ΠΕΤΜΕΖΑΣ. Ὑποστηρίζω ὅτι ἡ γνωμοδότησις τοῦ δικαστικοῦ συμβούλου, ἣν ὡς σκιαχότρον μᾶς ἐπισείει ὁ ὑπουργός, εἶναι ἐσφαλμένη.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ἡ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ἐπιτροπῇ ὑπέβαλε τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσθέτων φόρων· ὑπάρχουσι δύο ἔκθεσεις, ἡ τῆς πλειονοψηφίας καὶ ἡ τῆς μειονοψηφίας.

Θ. ΔΗΑΓΓΙΑΝΝΗΣ. Διὰ τῆς προτάσεως τῶν κκ. Σ. Πετμεζᾶ καὶ Παπαμιχαλοπούλου προτείνεται νὰ διαθέσωμεν περιουσίαν μὴ ἀνήκουσαν εἰς τὸ δημόσιον ἀλλ' εἰς τρίτους, οἵτινες εὐλόγως θὰ ἔχουσιν ἀπαιτήσεις παρὰ τοῦ δημοσίου ὥστε εὐλόγως προτείνεται ἡ ἀπώριστις τῆς προτάσεως ταύτης.

— Οἱ κκ. Δρ. Διαμαντόπουλος καὶ Α. Ρικᾶκης ὑποστηρίζουσι τὴν πρότασιν, ἣν ἀντικρούει ὁ κ. Ο. Παπαλεωνάρδος συμφωνῶν μετὰ τοῦ κ. Ράλλη.

ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ. Ὁ κ. Σωτ. Πετμεζᾶς, ὑποστηρίζων τὴν πρότασιν του, μᾶς εἶπεν, ὅτι ὁ ὑπουργός ἐπιδεικνύει κατ' αὐτῆς μίαν σκληρὰν καὶ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ δικαστικοῦ συμβούλου, ἀλλὰ καὶ ὁ κ. Πετμεζᾶς μᾶς ἐπισείει ἄλλην σκληρὰν, δηλ. τὰς ἀπαιτήσεις τῶν κατόχων. Ὅσοι δὲν δυνάμεθα νὰ κρίνωμεν ποῖον ἀπὸ τὰ δύο

είναι τὸ ὀρθὸν θέλομεν νὰ φωτισθῶμεν ἀπὸ ἐκεῖνον, ὅστις ἔχει καθήκον πρὸς τοῦτο. Ζητῶ ἀπὸ τὸν ὑπουργὸν τῶν οἰκονομικῶν νὰ μᾶς εἴπῃ καθαρά, ποῖαν πεποιθήσιν ἔχει ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου. Ἡ ἐπιψήφισις τῆς προτάσεως θὰ ἐκθέσῃ τὸ δημόσιον εἰς ἀποζημίωσιν; Ἄν ἔχῃ ἡ κυβερνήτης γνώμην τινα ἐπὶ τούτου, ὀφείλει νὰ τὴν εἴπῃ καθαρά.

ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ. Ἀναμφισβητήτως οἱ δηλώσαντες, κατὰ τὸν νόμον τοῦ 1875, ἀπέκτησαν δικαιώματα, ἢ πρότασις ἐπομένως εἶναι δημοτικὴ. Πρέπει νὰ γίνῃ σκέψις ἐπὶ τούτου, ἐπομένως ν' ἀναβάλωμεν τὸ ζήτημα.

ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ. Διὰ τοῦ νόμου τοῦ 1875 οὐδὲν δικαίωμα δίδεται εἰς τοὺς δηλώσαντας, διότι οὔτε ἀγοραπωλησία ἐγένετο, οὔτε ὑπόσχεσις ἀγοραπωλησίας. Ἡ τροπολογία τοῦ κ. Ζέγγελη δὲν εἶναι δημοτικὴ ὡς εἶπον τινες....

ΡΑΛΛΗΣ. Καὶ ὅταν ἐκ δύο ἐναγομένων μοῦ ἀφαιρῇτε τὸν ἓνα δὲν εἶναι δήμευσις;

ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ. Αὐτὸ ἐννοεῖτε σεῖς δήμευσις;

ΡΑΛΛΗΣ. Βεβαίως· ἥδη ὁ δηλώσας ἔχει δύο ἐναγομένους, τὸ δημόσιον καὶ τὸν κάτοχον, διὰ δὲ τῆς τροπολογίας τοῦ κ. Ζέγγελη ἀφαιρεῖται τὸ δημόσιον.

ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ. Ἡ πρότασις τοῦ κ. Ζέγγελη διορθοῦται τυχὸν ἄτοπα τῆς προτάσεως.

ΡΑΛΛΗΣ. Ἀχρεῖ ἔργον εἶναι νὰ συζητήσω νομικὰ μὲ τὸν ἐντιμὸν ἐκ Μεσολογίου βουλευτὴν. Κατ' ἐμὲ πραγματικὴ ἀγωγή εἶναι ἐκεῖνη, ἣν δύναται τις νὰ ἐγείρῃ κατὰ παντὸς περὶ πράγματος. Ὡς πρὸς τὸ κεκτημένον δικαίωμα λέγω, ὅτι ἀναμφιδόλως ἀπεκτήθησαν ταῦτα παρὰ τῶν δηλωσάντων. Ἡ θεωρία τοῦ κ. Δεληγεώργη εἶναι ὅπως ἐσφαλμένη. Δὲν πρέπει νὰ προβῇτε εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς προτάσεως ταύτης, ἥς τινος προτείνω τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως.

ΑΘ. ΠΕΡΙΜΕΖΑΣ. Εἶμαι σύμφωνος μὲ τὸν κ. Ράλλον ὅτι οἱ δηλώσαντες ἀπέκτησαν δικαιώματα.

ΚΑΤΣΙΚΟΓΙΑΝΝΗΣ. Ἄν γίνῃ ἀναβολή, θὰ ἦναι ἀόριστος.

ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ. Ὁχι! Ὁ κ. πρόεδρος θὰ παραπέμψῃ τὸ ζήτημα εἰς εἰδικὴν ἐπιτροπὴν.

— Γενομένης ψηφοφορίας δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, ἡ βουλὴ διὰ ψήφων 64 κατὰ 46 ἀπέρριψε τὴν περὶ ἀναβολῆς πρότασιν τοῦ κ. Ράλλου.

— Δι' ἀναστάσεως ἐπιψηφίζεται εἰς γ' ἀνάγνωσιν ἡ πρότασις περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας πρὸς δήλωσιν ἐθνικῶν γαιῶν καὶ φυτειῶν, καὶ ἡ τροπολογία τοῦ κ. Ζέγγελη ὀρίζεται δὲ ἡ προθεσμία ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου μέχρι τῆς 3 Αὐγούστου.

Ἡ συνεδρίασις διαλύεται περὶ ὥραν 6 μ. μ.

SPÉCIALITÉS

du magasin de Comestibles Suisse

GUSTAVE FISCHER

vis à vis de l' église de Chrissospilaitissa.

BISCUITS ROUVIER au goût de fleurs d'oranger pour Soies.

BEURRE de table d' Jsigny en Normandie France.

TERRINES de foie gras truffées—Henry—de Strasbourg.

FROMAGES de qualités surfinés, de Neufchâtel, des Vosges, de la Suisse, de Hollande et de Roquefort.

JAMBONS fumés d' York cuits et crus.

SAUCISSONS de nouvelles espèces pour les Gourmets.

THÉ noir extra de la Chine.

CIGARES de Vevey sur le Lac de Genève.

Frische Leberwürste aus der Schweiz.

(B'. 165—6.)

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ.

ΑΠΟ τῆς πρώτης τῆς σήμερον θὰ ὑπάρχῃ πάλιν ὁ ροιότατον ἀγγλικὸν **ΧΟΙΡΟΜΗΡΙΟΝ** τῆς Ὑόρκης βρασμένον, πωλούμενον λιανικῶς εἰς φέτας ἐν τῷ ἀπέναντι τῆς Χρυσόσπηλαιωτίσσης καταστήματι τοῦ κυρίου

ΓΟΥΣΤΑΒΟΥ ΦΙΣΧΕΡ

[B'. 168—α'.]

Ὁ κ. Θεόδωρος Κοτζιάς ιδιοκτήτης τοῦ παρὰ τὸ μέγα θέατρον ζυθοπωλείου ἢ «Ἑλπίς» πωλεῖ ὀλόκληρον τὸ ζυθοπωλεῖον ἢ δέχεται συνεταιρὸν. Πληροφορίαι δίδονται παρὰ τοῦ ιδίου ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τῆς Ἀμερικῆς.

(B' 163—β'.)

ΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

NEW YORK

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ

ΔΩΜΑΤΙΑ ΜΕΤ' ΕΠΙΠΛΑΩΝ

Κ ΜΨΩΣ ΔΙΕΣΚΕΥΑΣΜΕΝΑ

Μαγειρικὴ ἀρίστη

Οἱ προσερχόμενοι εὐρίσκουσιν καθαριότητα μοναδικὴν τροφὴν ἐκλεκτὴν καὶ ποικίλην καὶ ὑπηρεσίαν καθ' ὅλα πρόθυμον.—Δι' τὰ εἶναι ἀναλόγως ΜΕΤΡΙΑΙ (326—λδ').

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἀπὸ σήμερον θὰ εὐρίσκονται **ΧΟΙΡΟΜΕΡΙΑ** τῆς Ὑόρκης ἑτοιμα διὰ τραπέζας εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Κόλα.

(B'. 160—γ'.)

ADVERTISEMENT

From this day YORK HAMS ready for use are kept in my store.

C. G. KOLAS.

(B'. 161—γ'.)

ΜΕΤΑΛΛΕΥΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

«Η ΣΕΡΙΦΟΣ»

ΜΗ καταρτισθείσης ἀπαρτίας τὴν παρελθούσαν Δευτέραν, προσκαλοῦνται οἱ κύριοι μέτοχοι εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Β. Μαθιᾶ αὐριον Κυριακὴν ὥραν 10 π. μ. πρὸς συζήτησιν γενικῆς συνελεύσεως, ἥτις μετὰ τῶν ἄλλων ἐργασιῶν τῆς θέλει ἐπιψηφίσει καὶ τὸ μετὰ τοῦ κ. Σεριέρη συνταχθὲν συμβόλαιον ἀγοραπωλησίας.

Ἀθῆναι 5 Φεβρουαρίου 1877.

Ὁ προσωρινὸς πρόεδρος τῆς συνελεύσεως

N. ΣΚΑΡΒΕΛΗΣ. [B'. 169—δ'.]

Ὁ κ. Γεώργιος Βοττάρος λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν ἀξιότιμον πελλατεῖαν τοῦ ὅτι ἔλαβεν ἐσχάτως ἐξ Εὐρώπης ποικίλην **ΣΥΛΛΟΓΗΝ** ἱκανῶν φυτῶν, δειδρυλίων, ῥηροφορόν δένδρων ὡς καὶ ἡνθισμένων καμολιῶν, ἅτινα πωλεῖ εἰς τιμὰς μετρίας.

Κατευθυντέον εἰς τὸ ἀνθοκομεῖον τοῦ κ. Βοττάρου ὅπου σθεν τῆς δυτικῆς ἐκκλησίας ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ περιβάλλοντος αὐτῆς.

[B'. 170—α'.]